

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt LXI. Praxis Habendi Concionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

ratio veritatis fiat. Ex cuius ergo vitiopredicatori forma subtrahatur, non facile cognoscitur. Quia vero pastoris tacitas aliquando sibi, semper autem subiectis noceat certissime scitur. Sed utinam si ad predicationis virtutem non sufficimus, ei nostri officium in innocentia vita teneamus.

CAPVT LXI.

PRAXIS HABENDI CONCIONEM.

§. **C**OGITARE à DEO se inuitari Concionatore debet ad ascendendum montem, cuiusdam altissimae virtutis, & relinquendas terrenorum studiorum & operum valles. Illi enim dicitur *Isaia 40. v. 9.* *Ascende montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion, exalta fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Ierusalem, exalta lium. Precetur vt DEVS ipse se operarium suum idoneum efficiat, qui pro dignitate diuina iussa & mysteria populo exponat.*

*Excelsus
concionatoris
munus.*

*Concionator
spiritualis pa-
rens.*

§. Grato animo & submisso considerare debet Concionator, ad quam praestans & gloriosum opus sit vocatus à DEO, scilicet vt eius Legatus sit, vt incant verba illa *Sancti Pauli 2. Corinthiaca 5. versic. 20.* *Pro CHRISTO legatione fungimur tanquam DEO exstante per nos, ita vt lingua mortalis fiat organum diuinae vocis, oraculum Spiritus sancti.* Est etiam Patet quidam spiritualis Concionator, ad multos in CHRISTO filios gignendos per Euangelium, sicut *Sanctus Paulus de seipso ait 1. Corinthior. 4. versic. 15.* *Per Euangelium ego vos genui; vt quoniam princeps & primus omnium CHRISTVS DOMINVS, vt homo spiritum suum fecundum, & viralem vberime suscepit, per quem plurimos DEO genuit filios, eiusdem beneficii ad dignitatis partem voluit cum Concionatoribus communicare, vt eius Vicarij sint in retanta, quanta est*

mortui

mortuos per peccata homines ad vitam spiritalem & dignitatem filiorum Dei reuocare.

§. Ut quis sit idoneus DEI Minister ad animorum conuersionem, non est in hominum viribus positum, sed virtutem superat humanæ naturæ, idcirco Concionator non suis, vel naturæ donis, vel industriæ, eloquentiæ, ac doctrinæ, sed solum diuinæ gratiæ ac virtuti inniti debet: cuius est proprium Concionatorum mentibus vim ac lucem infundere, quæ ad hoc munus requiritur. Hinc gentium Doctor inquit secundo Corinthiorum tertio, versiculo quinto. *sufficiencia nostra ex DEO est, qui & idoneos nos fecit ministros noui testamenti, non litera sed spiritu.* Quam ob rem ita laboret, ac studeat Concionator, vt omni sollicitudine abiecta ad fontem sapientiæ DEVM præcipuè confugiat, animum coram ipso expandens & prapans, vt penitus sua illum virtute DEVS & scientia compleat, ac simul obsecrans, vt ipse mentem & linguam suam impellat ac moderetur.

Opus concionatori Dei gratia.

§. Cum ad gloriam diuinam prædicandam Concionatores delecti sint, suæ gloriæ, existimationis, vel commoditatis omnino necesse est studium abijciant, & CHRISTVM DOMINVM imitentur, qui in omnibus dictis & factis testabatur, non suam se, sed DEI Patris gloriam querere. Ioannis septimo, versiculo decimo octauo, & octauo, v. 50. & Apostolus 2. Cor. quarto, versiculo quinto. Non nosmetipsos, ait, prædicamus, sed Iesum Christum Dominum nostrum. Sciat quod in concionatorum animis ardentissimum studium esse debeat salutis animarum, & paternus omnino affectus erga eos, quos gignit in Christo, ita vt quemadmodum mortales nullum recusant laborem, in educandis, ornandis, locupletandis liberis, & ad quam possunt altissimum gradum prouehendis, ita & ipsi enitentur ad virtutis & beatitudinis fastigium illos extollere. Et sicut parentes filiorum

Omnis absque à concionatore ambitio.

malis ac miseris dolent, ut suis, ita ipsi intimis angantur sensibus, si quem videant in peccati & diaboli quos relabi: Atque in aliis adiuuandis, confirmandis & perficiendis, nulli parcant labori, aut incommodum suo vnquam defatigentur.

§. Quemadmodum Apostoli *Luce 24. v. 49. Act. 1. v. 1.* ut se idoneos redderent ad Euangelium predicandum ex Domini præcepto abdidit se in domum, ubique in ardenti precatione persistentes diuini spiritus igne succensi prius ipsi paulo post orbem terrarum vniuersum inflammant, ita nunc concionatores, si aliquem ex suis laboribus fructum colligere volunt, ad Deum confugiant oportet, ut in oratione ac meditatione illorum, *Diuinus ignis exardescat, Psalm. 38. v. 3.* quæ etiam auditores incendat. Id igitur à Deo petant pondus verbis ipsorum addat. Ac sine dubio si bene petant, *Dominus dabit verbum euangelizantibus multam re.* *Psal. 67. v. 12.*

§. Magni est momenti ab omni cupiditate purgatos esse concionatores, ut verè de illis dicatur: *quasi speciosi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bonam.* *Rom. 10. v. 15.* Etenim ex hoc ministerio sapè aut honores, aut ignominia apud homines existit. Vtrumque autem æquo animo & moderatè ferendum. Imolentius ignominia & contumelia amplectendæ sunt, quæ similiores nos Christo Domino efficiunt. Parietum alacritate deuorandæ sunt molestia, acerbitates, quas cum tam sancto ministerio infirmitas humana & diaboli peruersitas coniungit, Deo id ad nostræ mercedis cumulum permittente.

§. Dum operam nauant aliorum virtuti, cauendum est, ne se ipsos negligant, & quodammodo obliuiscantur & audiant exprobrantem *Psalm. 49. vers. 16.* Peccatori dixit Deus: quare tu enarras iustitias meas, & affirmas testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam.

2. Cor. 6. v. 3.
ad 11.

& proiecisti sermones meos retrorsum: si videbas surē, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas: Os tuum abundavit malitia: & lingua tua concinnabat dolos: quales declamatores & ipse detestatur Seneca epistola 109. Nullos, ait, peius mereri de omnibus mortalibus iudico, quam qui aliter viuunt, quam viuendum esse precipiunt; exempla enim inutilis disciplina circumferunt. Imitentur ergo diuinum exemplum in seruatore nostro, qui prius cepit facere, deinde docere. Actorum 1. v. 1.

§. Fugiant nimium ornatum, & operosam humani laboris industriam in verbis & sententiis, nam vt ait Demonax, Sicut Philosophum decet vestis abiectior, ita decet vt oratio sit in affectata, & spiritu Apostolico vim nō ponant in persuasibilibus humana sapientia verbis, sed in ostensione spiritus & virtutis. Neque aures audientium blando itudeant sono permulcere, sed cor perant & monentem Isaiam audiant. Loquimini ad cor Ierusalem. 64p. 40. v. 2.

§. Absoluta concione quidquid effectum est, Deo tribuent, & si qua in re ipsi obstiterint diuinæ virtuti, & errauerint, supplices veniam petent.

CAPVT LXII.

SICVT MEDICVS DIVERSIS AEGROTIS diuersa adhibet medicamenta, ita & faciendum animarum medicis Antistitibus, Confessariis, Concionatoribus ac Pastoribus, de quibus hactenus multa nobis fuit dissertatio.

DOCET id præclare Theologus S. Gregor. Nazianz. ^{Qui spirita-} li & corpora-
Apolog. 1. Quod ad vtriusque medicine, ait, corporalis li medico pro
scilicet & spiritalis fines attinet, illa nihil aliud spectat, quam positis finis.
vt sanitatem bonamq; carnis valetudinem vel presentem tuea-
tur, vel absentem reuocet: quorum vtrumque incertum est, iis-

Bbb § ne vti-